

عنوان مقاله:

اثربخشی بازی درمانی بر کاهش اختلال اضطراب جدایی و گوشه گیری دانش آموزان ابتدایی

محل انتشار:

مجله مشاوره مدرسه، دوره 2، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی رضایی شریف - دانشیار دانشکده ی علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

زهرا خادمی آستانه - ارشد مشاوره ی مدرسه، دانشگاه محقق اردبیلی، دانشکده ی علوم تربیتی و روان شناسی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

شواهد نشان داده است که بازی درمانی در کاهش اختلالات رفتاری موثر بوده است، اما آیا می تواند در بهبود اختلال اضطراب اجتماعی، جداسازی و گوشه گیری دانش آموزان موثر باشد؟ هدف از این پژوهش، بررسی اثربخشی بازی درمانگری بر روی دانش آموزان دختر مقطع ابتدایی بود. این پژوهش از نوع روش، نیمه تجربی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان دختر پایه اول مدرسه حاج محمد جعفری نمین (۶۸ نفر) بود. از این میان، نمونه های دانش آموزانی که بالاترین نمره اضطراب را در مقیاس اضطراب جدایی و انزوا (مانی کاواسگر، ۲۰۰۹) داشتند، انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش ۱۰ جلسه مداخله بازی درمانی دریافت کردند و هیچ مداخله ای بر روی گروه کنترل انجام نشد. نمره آزمون غربالگری اضطراب دانش آموزان به عنوان پیش آزمون در نظر گرفته شد و پس از مداخله مجدداً آزمون اضطراب کودکان بر روی هر دو گروه انجام شد و نمره آن به عنوان پس آزمون در نظر گرفته شد. داده ها با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس و آزمون تی گروهی مستقل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که بازی درمانگری تاثیر مثبت و معناداری بر کاهش اضطراب جدایی و انزواطلبی کودکان دارد و بازی درمانی می تواند در درمان اضطراب جدایی و انزوای دانش آموزان موثر باشد.

کلمات کلیدی:

اضطراب جدایی و گوشه گیری کودکان، بازی درمانی، دانش آموزان ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1742820>

